

Amerikan Seçimlerine Katılmak: Birr [İyilik] mi, Yoksa Mâsiyet [Günah] Üzerine mi Yardımlaşmaktır?

Müslüman, küçük-büyük her ameline, sözünde ve davranışında Allah'ın emirlerine ve nehiylerine bağlanmalıdır. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Allah ve Rasulü, bir işe hükmettikleri zaman mü'min bir erkek ve mü'min bir kadına kendi işlerinde artık seçme hakkı yoktur. Her kim Allah'a ve Rasulü'ne isyan ederse apaçık bir sapıklıkla sapmış olur." [Ahzâb 36]

Nitekim sahâbe [*Rıdvânullahi Aleyhim*], hayatlarının her işi hakkında şer'i hükmü araştırıyorlar ve ona bağlanıyorlardı. Ahmed, Râfi İbn-u Hudeyc'ten şöyle dediğini rivâyet etmiştir: "Rasulullah [*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*] döneminde araziye muhâkale (kiraya vermek) ederek sülüs (üçte bir), rubu (dörtte bir) ve müsemmâ (muayyen) bir yiyecek karşılığında kiraya veriyorduk. Derken bir gün amcalarımdan bir geldi ve dedi ki: Rasulullah [*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*], bizim için faydalı olan bir şeyi bize yasakladı. Fakat Allah'a ve Rasulü'ne itaat bize daha faydalıdır. Araziye muhâkale ederek sülüs (üçte bir), rubu (dörtte bir) ve müsemmâ (muayyen) bir yiyecek karşılığında kiraya vermemizi nehyetti."

Yakında Amerikan seçimleri yapılacak, mâli ve siyasî krizlerden çıkmak veya sivil haklarının iyileştirilmesi için pek çok insan ona bel bağlayacaktır. Bilhassa Müslümanlara, bu seçimlerin Kapitalizmin ve demokrasinin felaketleri yüzünden insanların çektiği sıkıntılardan hiçbir şeyi değiştirmeyecek olmasının ötesinde bu seçim sürecinin bir parçası olmalarının câiz olmadığını açıklamak istiyoruz. Çünkü seçimler, sadece muayyen bir adayın isminin bulunduğu oy pusulasını, seçim sandığına atmaktan ibaret değildir. Bilakis seçimler, ister başkan, ister eyalet vâlisi, ister kongre üyesi, ister belediye başkanı, isterse başka birisi olsun söz konusu adaya mutlak vekâlet vermek demektir. Bu seçime ortak olmanın şer'i hükmü ise, seçimden talep edilen şeylerin vakiasıyla alakalıdır. Dolayısıyla eğer seçim, yapılması haram olan amellere ilişkin ise, haram ameli yapmaları için kişilerin seçilmesinden dolayı bu haramdır. Dolayısıyla bir Müslümanın, küfür kanunlarıyla hükmedecek veya küfür kanunları çıkaracak veya küfür hükümlerini infâz edecek herhangi bir Müslümanı yada başka birisini seçmesi câiz değildir. Bilindiği üzere Amerika'daki kanunlar ve hükümler, ne Allah'ın Kitâbı'na, ne Rasulü'nün Sünneti'ne, ne de İslâm usulüne ve hükümlerine istinat etmektedir. Bunun da ötesinde İslâm ile taban tabana zıttır. Zîra Amerikan kanunları, dîni hayattan koparma inancına dayanıp yasama hakkını Allah'a değil halka vermesiyle egemenliği ona ait kılarken İslâm'da ise anayasa ve kanunlar, yasama hakkını insanlara değil, Allah'a veren ve hayatın her alanında Allah'ın dînini insanlara hakim kılan İslâmî akîdeye dayanır.

Küfür ile hükmetmenin ve küfür hükümlerini infâz etmenin haramlığını beyân eden şer'i nasslar birbirini destekler şekilde gelmiştir. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Her kim Allah'ın indirdikleri ile hükmetmezse (yönetmezse), işte onlar kâfirlerin ta kendileridir." [el-Mâide 44]

Ve şöyle buyurmuştur:

"Her kim Allah'ın indirdikleri ile hükmetmezse (yönetmezse), işte onlar zâlimlerin ta kendileridir." [el-Mâide 45]

Ve şöyle buyurmuştur:

"Her kim Allah'ın indirdikleri ile hükmetmezse (yönetmezse), işte onlar fâsıkların ta kendileridir." [el-Mâide 47]

Buradaki [] "hükmetmek" kelimesi, ister başbakan, ister bakan, isterse bunların yardımcısı olsun bir emrin onaylanması ve infâz edilmesi salâhiyetine ve otoritesine sahip olan herkesi kapsar. Allahu Te'alâ'nın şu kavli ise:

“Aralarında Allah’ın

indirdikleri ile hükmet! Sakın onların hevâlarına tâbi olma ve Allah’ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni saptırmalarından sakın!” [el-Mâide 49]

Gerek emir, gerekse nehiy olsun Allah'ın inzâl ettiği hükümlerle hükmetmenin farziyeti hakkında Rasulü'ne ve ondan sonra gelen Müslümanlara yönelik Allah'ın kesin bir emridir. Nitekim Kur'ân, şeriata muhakeme olmayanların, yani fertler arasındaki ilişkilere tahakküm edecek şekilde egemenliği şeriatın yönetimine vermeyen bir kimsenin imânını nefyederek şeriatın yönetim egemenliğini şiddetle vurgulamıştır. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Hayır! Rabbine

andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlıklarda sana [İslam’a] muhâkeme olup sonra da senin verdiği hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyet ile teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar." [en-Nisâ’ 65]

Kur'ân, sadece şeriata muhakeme olunmakla yetinemeyerek bunun yanı sıra şeriata mutlak teslimiyeti ve hükümden yana içlerde hiç bir sıkıntı duyulmamasını şart koşmuştur. Yine Kur'ân, hükmün Allah'a ait olduğunu ve bunda ona hiçbir kimsenin ortak olamayacağını beyân etmiştir. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak ki hüküm ancak Allah’a

aittir. O size kendisinden başkasına asla kulluk etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru dîn budur! Velâkin insanların çoğu bilmezler." [Yûsuf 40]

Ve şöyle buyurmuştur:

"Sana ve senden öncekilere indirilenlere iman ettiklerini iddia

edenleri görmedin mi? Onlar inkâr etmekle emrolundukları halde Tâğuta muhakemeleşmek istiyorlar. Zaten şeytan da istiyor ki onlar uzak bir sapıklık ile sapıtsınlar." [en-Nisâ’ 60]

Bu âyet-il kerîmede Allah, Kitâb'a, Sünnet'e ve önceki Kitâplara imân ediklerini söyledikleri halde Allah'ın şeriatından başkasına, yani tâğutlara muhakeme olmak isteyen kimseleri yermiştir.

Yine Kongre'nin işlerinden biri de insanlara vekaleten yaşamada bulunmaktır. Yani kanunlar ile hükümler çıkarmak, projeleri ve anlaşmaları onaylamaktır ki bu da câiz değildir. Çünkü egemenliğin şeriata ait olmasından ötürü İslâm'da yasama, sadece Allah'a aittir. Burada ise yasama, Kongre üyelerine aittir. Bu ise, Allahu Te'alâ'nın şu kavlinde açıkça nehyedilen ve faili kınanan aynı ameldir:

Kezâ Tirmizî, Süneni'nde Addî İbn-u Hâtim [Radıyallahu Anh]'den şöyle dediğini rivâyet etmiştir: Nebî [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in yanına geldim ve o, şu ayeti okuyordu:

"(Yahudiler) bilginlerini (hahamları), (Nasrânîler

de) râhiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i, Allah’tan başka rabler edindiler." [et-Tevbe 31]

Bunun üzerine şöyle dedi: "Onlar, onlara ibâdet etmiyorlardı ki?" Rasulullah ise şöyle dedi:

"Ancak onlar, bir şeyi helal kıldıklarında siz

de onu helal kılıyor ve size bir şeyi haram kıldıklarında siz de onu haram kılıyordunuz."

Küfür kanunlarına istinâden kanunlar çıkarmak, Allah'ın şeriatından başkasına muhakeme olmak, Kitâb'ı ve Sünneti terk etmektir ki bu şer'an haramdır. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Ey İmân edenler! Allah'a, Rasulü'ne ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Eğer herhangi bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, gerçekten Allah’a ve Âhiret Günü’ne inanıyorsanız, onu Allah’a ve Rasulü’ne döndürün. Bu, hem daha hayırlı hem de netice bakımından daha güzeldir." [en-Nisâ’ 59]

Yine burada tasarıların ve anlaşmaların onaylanması da küfür kanunlarına binâen olmaktadır, dolayısıyla bu da İslâm'a muhalefet etmektir. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Yoksa onlar Cahiliyye hükümünün mü peşindeler?

Akleden bir toplum için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim olabilir?" [el-Mâide 50]

Sahîh-i Muslim'de ise, Ummü Seleme'den Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in şöyle dediği rivâyet edilmiştir:

"Yöneticiler olacaktır. Onları tanıyacaksınız ve reddedeceksiniz. Her kim onları tanırsa berî olur. Her kim onlara karşı çıkarsa selamette olur. Ancak her kim de râzı olur ve tâbi olursa (o başka)!"

Şu halde münkere rızâ göstermek ve ona tâbi olmak noktasında Allah'ın inzâl ettikleriyle hükmetmeyen bir hükümetin tasarılarını ve anlaşmalarını onaylamaktan daha ağır bir şey var mıdır?

Şöyle denilebilir: Yûsuf [Aleyhi's Selâm], -hâşa- küfür ile hükmetmiş, dolayısıyla bu hususta ona tâbi olmamız câizdir. Buna cevaben deriz ki: Yûsuf [Aleyhi's Selâm], Allah'ın emirlerine ve nehiyelerine bağlıydı ki İsmet sıfatına sahip olan bir Nebî için bu nasıl olmasın ki? Nitekim onun buna ne kadar bağlı olduğunu açıklayan Yûsuf sûresinde pek çok âyet vardır. Hatta o, zindanı, masiyete tercih etmiştir. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Rabbim! Bana zindan, bunların benden istediklerinden daha sevimlidir." [Yûsuf 33]

Yine o, Allahu Te'alâ'nın şu kavlinde şöyle demiştir:

"Muhakkak ki hüküm ancak Allah'a aittir." [Yûsuf 40]

O halde Yûsuf [Aleyhi's Selâm]'ın küfür ile hükmetmesi nasıl tasavvur edilebilir? Bilindiği üzere bizden önceki şeriatlar, bizim şeriatımız değildir. Kimileri ise, "Bizim şeriatımıza muhalefet etmediği sürece", yani "Nesh edilmedikçe" kaidesini şart koşarak buna muhalefet ettiler. Küfür ile hükmetmenin haramlılığına değinirken yukarıda zikrettiğimiz âyetlerin hepsi de tahrîme ilişkin kat'î delillerdir ki "Nesh edilmedikçe" cümlesiyle birlikte bu kaideye göre bile bu hususta Yûsuf [Aleyhi's Selâm]'a tâbi olmak câiz değildir. Aynı şekilde bizden öncekilerin şeriatları, bizim şeriatımızdır diyen bir kimsenin, Yûsuf [Aleyhi's Selâm]'ın döneminde Allah'tan başkasına secde etmenin cevâzında olduğu gibi insana secde etmeyi câiz görmesi gerekir. Eğer Allah'tan başkasına secde etmek, bu hususta delillerin vârit olmasından dolayı İslâm'da haramsa, Allah'ın inzâl ettikleri dışındakilerle hükmetmenin veya buna ortak olmanın tahrimine ilişkin olarak yukarıda zikrettiğimiz tüm deliller uygun düşmez mi? Dolayısıyla Allah'tan başkasına secde etmeyi haram kılan bir kimsenin, küfür ile hükmetmeyi de haram kılması gerekir. Aksi takdirde hevâsına tabi olmuş olur ki bu haramdır.

Şöyle denmez; Müslümanların maslahatı, seçimlere katılmaya bağlıdır. Zîra maslahat, şeriatın bizim için maslahat gördüğü şeylerdir. Zîra insan akıllı, bir şeyin maslahat veya mazarrat olarak itibar edebilmesi noktasında çelişkilere, ihtilaflara ve tenakuzluklara maruzdur. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi sevmeniz de mümkündür." [el-Bakara 216]

Seçimlere katılımdan doğacak maslahatın geçersizliğini ve batıllığını pek çok âyet ile delil kanıtladığı gibi seçimlere katılımdan doğacak maslahat, hakikat dışı bir ütopyadır. Bunun en çarpıcı örneği, Amerika'daki Müslümanların 2000 yılı seçimlerinde oğul Bush'u seçmelerinin maslahat olarak görülmesinin bozukluğudur. Zîra Müslümanlara Gizli Delil Yasası'nı kaldıracığını vadeden Bush'un Al Gore'dan daha iyi olduğunu sandıkları sırada özelde Müslümanların, genelde ise dünyanın başına gelen büyük bir musîbet olduğu görülmüştür.

Ey Müslümanlar!

Seçimlere katılım, diğer azınlıkların başına geldiği gibi sizleri bu topluma entegre etme, içerisinde eritme, İslâmî kimliğinizi bitirme ve Kapitalist ideoloji sahipleri nezdinde olduğu gibi elde edilmesi muhtemel menfaat ölçücüsünü, amellerin mikyası haline getirme üsluplarından biridir. Böylece şer'i hükümlere bağlılık, bazı ibadetlere hasredilecek, diğer tasarruflarda şer'i hükme göre değil, maslahata

göre hareket edilecek ve İslâmî mefhumlar ile değerler, Kapitalizm mefhumlarına ve değerlerine dönüşecektir.

Kapitalist nizâmının, insanlık için güvenliği, adaleti ve müreffeh bir yaşamı gerçekleştirmekten aciz kaldığı -ki bunun en çarpıcı örneği mevcut ekonomik krizdir- bir sırada sizlerin yapması gereken burada yada başka yerde oy kullanmak veya bir adayı desteklemek olmamalıdır. Aksine yönetimin, yasamanın ve egemenliğin, insanlar ile hevâlarına değil de Allah [*Azze ve Celle*]'ye ait olduğu bir esasa dayanan yönetime ve ekonomiye dair âdil modeller sunmak olmalıdır. Hem kendiniz, hem de dünya için yapacağınız en güzel amel, geçmişte Müslümanların İslâm'ı Endonezya halkına taşıdığı gibi bu beldenin halkına İslâm'ı taşımaktır ki onları, dertten, sıkıntıdan ve hüzünden huzura ve saadete çıkarasınız. Yine **Nübüvvet Minhâcî üzere Hilâfet**'i yeniden kurmak için çalışanlarla birlikte çalışınız ki dünyada izzete, ahirette de kurtuluşa nâil olasınız.

Şüphesiz harama göre helalde bereket vardır. Allah'ın hükümlerine ittibada ise, dünyada saadet, ahirette ise kurtuluş vardır. Nitekim Rasulullah [*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*]'in sahâbesi, harama düşmek korkusu ile helalin onda birini terk ediyorlardı. O halde bazılarına ne oluyor ki harama düşmekte ısrar ediyorlar, dahası seçimlere katılmayı zorunluluk olarak görüyorlar. Hani Allah'ın hükümlerine düşkünlük ve gayret nerede kaldı?

Son olarak aşağıdaki hususları vurguluyoruz:

1. Mevcut seçimlere katılmak, şer'an haramdır ve bir Müslümanın herhangi bir adayı yönetimde ve yasamada vekil göstermesi helal değildir.
2. Bugün yaşadığımız mâlî ve siyasî krizler, demokrasi ve kapitalizm adı altında insanın yönetimde Allah'ın metodundan uzaklaştırılmasının kaçınılmaz sonucundan öte bir şey değildir. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Her kim de Zikrimden yüz çevirirse, şüphesiz onun sıkıntılı bir

hayatı olur." [Tâ-hâ 124]

3. Genelde tüm dünya, özelde ise Amerika, insanın hevâsına ve görüşlerine dayanmayan yeni siyasî ve iktisadî bir nizâma muhtaçtır. İslâm akîdesi esasına dayanan bu nizâmı sunmaya ise, ancak Müslümanlar muktedir.

4. Burada yaşayan Müslümanların, bünyesinde tüm insanlığın sorunlarına yönelik köklü çözümler barındıran küresel bir nizâm olması itibarıyla İslâm'ı gayr-i müslimlere taşıması gerektiği gibi siyasî İslâm Nizâmı'nı geri getirme sürecine ortak olmalıdırlar ki o, Rasul [*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*]'in şu kavli ile müjdelediği **Râşidî Hilâfet Nizâmı**'dır:

"Sonra da Nübüvvet Minhacî üzere Hilâfet olacaktır"

"Ey imân edenler! Allah ve Rasûlü sizi, size hayat

verene çağırdığında icâbet edin." [el-Enfâl 24]

Hizb-ut Tahrir
Amerika

H. 29 Şevvâl 1429
M. 28 Ekim 2008

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.org | www.hizb-ut-tahrir.dk